

**FOLKETINGETS
OMBUDSMAND**

Gældsstyrelsens begrundelse i afgørelser om lønindeholdelse

Resumé

1. oktober 2020

Ombudsmanden gennemgik i en generel egen drift-undersøgelse Gældsstyrelsens begrundelser i afgørelser om lønindeholdelse, som styrelsen foretager via inddrivelsessystemet PSRM.

Det var ombudsmandens opfattelse, at henvisningen til de anvendte retsregler ikke var tilstrækkelig klar og præcis, og at forkortelsen "RIM" burde ændres til "Restanceinddrivelsesmyndigheden". Ombudsmanden henstillede, at disse forhold indgik i det arbejde med revidering af Gældsstyrelsens standardbreve om lønindeholdelse, som styrelsen havde oplyst over for ombudsmanden var igangsat. Ombudsmanden bad om at modtage de reviderede standardbreve om lønindeholdelse, når disse forelå.

Derudover gav Gældsstyrelsens begrundelser i afgørelser om lønindeholdelse ikke ombudsmanden anledning til bemærkninger.

(Sag nr. 20/02602)

I det følgende gengives ombudsmandens udtalelse om sagen:

1. Indledning

Den 25. maj 2020 skrev jeg til Gældsstyrelsen, at jeg havde besluttet at indlede en undersøgelse af styrelsens begrundelser i sager om lønindeholdelse, som styrelsen foretager efter gældsinddrivelsesloven via it-systemet PSRM. Jeg bad derfor om at modtage de standardbreve- og begrundelser, som styrelsen anvender ved afgørelser om lønindeholdelse.

Gældsstyrelsen har den 26. juni 2020 sendt mig tre eksempler på afgørelser om lønindeholdelse, som styrelsen har truffet i PSRM. Der er tale om en afgørelse om lønindeholdelse efter gældsinddrivelseslovens § 10, en såkaldt automatiseret afgørelse om lønindeholdelse, ligeledes efter lovens § 10, samt en afgørelse om særskilt lønindeholdelse efter gældsinddrivelseslovens § 10 a.

Gældsstyrelsen har i forbindelse med fremsendelsen oplyst, at styrelsen har igangsat et arbejde med at revidere en række standardbreve, herunder brevene om lønindeholdelse. Ved telefonisk henvendelse den 6. juli 2020 har Gældsstyrelsen oplyst, at arbejdet med revidering af standardbrevene forventes at være fuldt implementeret inden årets udgang.

2. Samlede konklusioner

Ved min gennemgang af eksemplerne på afgørelser om lønindeholdelse har jeg konstateret nogle af de samme forhold, som jeg havde bemærkninger til ved min gennemgang af styrelsens begrundelse i afgørelser om modregning, og hvor jeg afgav min afsluttende udtalelse den 27. juni 2020. Sagen er gengivet i [FOB 2020-27](#) (på ombudsmandens hjemmeside).

Det er således min opfattelse, at Gældsstyrelsens henvisning til de anvendte retsregler i afgørelserne om lønindeholdelse ikke er tilstrækkelig klar og specifik, og at forkortelsen "RIM" bør ændres til betegnelsen "Restanceinddrivelsesmyndigheden". Jeg henviser til pkt. 3 og 4 nedenfor.

Herudover giver begrundelsen for afgørelserne om lønindeholdelse mig ikke anledning til bemærkninger.

Jeg henstiller, at de forhold, som er omtalt nedenfor i pkt. 3 og 4, vil indgå i styrelsens arbejde med revidering af standardbrevene.

Jeg beder Gældsstyrelsen om at sende mig de reviderede standardbreve for lønindeholdelse, når de foreligger.

3. Henvisning til de anvendte retsregler

3.1. I de eksempler på afgørelser om lønindeholdelse, som jeg har modtaget, er der i afsnittet "Love og regler" anført følgende:

"Du kan finde reglerne om inddrivelse af gæld i lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer og i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer på [retsinformation.dk](#)."

I de gældsopgørelser, der sendes ud sammen med afgørelserne, er anført bl.a. følgende i afsnittet "Love og regler":

"Reglerne om inddrivelse af gæld kan findes i lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer, og reglerne om renter kan findes i lovbekendtgørelse nr. 459 af den 13. maj 2014 om renter og andre forhold ved forsinket betaling på [retsinformation.dk](#)."

I selve afgørelserne er der henvist til forskellige bestemmelser i gældinddrivelsesloven, bl.a. § 10 og § 10 a, samt i inddrivelsesbekendtgørelsen, bl.a. § 10, § 13 og § 14.

3.2. En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. Det er fastsat i § 24, stk. 1, 1. pkt., i forvaltningsloven (lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014).

Henvisningen til de anvendte retsregler skal være klar og specifik, så sagens parter uden videre kan identificere reglerne. Formålet med forvaltningslovens krav om en henvisning til de anvendte retsregler er bl.a., at sagens parter selv skal kunne finde frem til reglerne, som de officielt er kundgjort (oftest i Lovtidende).

Det kan efter omstændighederne være nok at identificere retsforordningen ved et entydigt, almindeligt kaldenavn, hvis der ikke – på grund af ændringer i forordningen – kan være tvivl om, hvilken udgave af retsforordningen der er anvendt. Er dette ikke tilfældet, skal retsforordningen identificeres mere præcist ved angivelse af lovens nummer, dato og titel i Lovtidende.

Hvis den eller de relevante bestemmelser ikke er ændret siden hovedloven, kan myndigheden nøjes med at henvise til hovedloven. Er der lavet en eller flere lovbekendtgørelser, bør myndigheden henvise til den seneste lovbekendtgørelse.

Hvis den eller de relevante bestemmelser er ændret siden hovedloven, bør myndigheden henvise til hovedloven og den eller de relevante ændringslove. Tilsvarende bør myndigheden henvise til den seneste lovbekendtgørelse og den eller de relevante ændringslove, der er nyere end lovbekendtgørelsen.

Jeg henviser til Niels Fenger, Forvaltningsloven med kommentarer (2013), s. 622 ff., Niels Fenger, Forvaltningsret (2018), s. 638, og afsnit 6.1. i [overblik #10](#) om begrundelse i Myndighedsguiden på ombudsmandens hjemmeside.

3.3. I sagen [FOB 2020-27](#) havde Gældsstyrelsen i begrundelsen for en afgørelse om modregning fra inddrivelsessystemet DMI henvist til bl.a. gældsinddrivelseslovens § 18 a. For så vidt angår gældsinddrivelsesloven havde styrelsen henvist til lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015. Bestemmelsen i § 18 a blev imidlertid indført ved (ændrings)lov nr. 1253 af 17. november 2015 og findes derfor ikke i lovbekendtgørelse nr. 29. af 12. januar 2015.

Jeg udtalte, at denne henvisning til de anvendte retsregler efter min opfattelse ikke var tilstrækkelig klar og specifik. Jeg var derfor enig med Gældsstyrelsen i, at der burde foretages en tilpasning af henvisningerne til love og bekendtgørelser i standardbrevet.

Gældsstyrelsen har senest i et brev af 21. september 2020 oplyst, at Gældsstyrelsen og Udviklings- og Forenklingsstyrelsen er ved at udarbejde en ny

brevskabelon, som skal bruges ved automatiserede modregninger. Arbejdet omfatter spørgsmålet om bl.a. henvisning til love og regler. Gældsstyrelsen har i den forbindelse peget på, at gældsinddrivelsesloven er ændret 13 gange siden den seneste lovbekendtgørelse, og at det derfor er vanskeligt på en overskuelig måde for borgerne at angive samtlige relevante ændringslove. Overvejelserne om, hvordan lovhenvvisningerne fremadrettet skal angives i afgørelsesbrevene for at sikre den bedst mulige vejledning til borgeren, er endnu ikke afsluttet.

3.4. Som det fremgår ovenfor under pkt. 3.1., henviser Gældsstyrelsen i afgørelserne om lønindeholdelse, herunder særskilt lønindeholdelse, til bl.a. gældsinddrivelsesloven som "lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer". Gældsstyrelsen henviser også til "bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige med senere ændringer".

Siden lovbekendtgørelse nr. 29 af 12. januar 2015 er gældsinddrivelsesloven, som Gældsstyrelsen har peget på i sit brev af 21. september 2020, ændret 13 gange, hvoraf kun visse af ændringslovene vedrører reglerne om lønindeholdelse. Det gælder bl.a. (ændrings)lov nr. 285 af 29. marts 2017, § 1, nr. 16, der indførte bestemmelsen i gældsinddrivelseslovens § 10 a om særskilt lønindeholdelse. Forud for (ændrings)lov nr. 285 af 29. marts 2017 fandtes bestemmelsen om særskilt lønindeholdelse i gældsinddrivelseslovens § 4 a.

Bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 er ændret ved bekendtgørelse nr. 832 af 10. juni 2020, der trådte i kraft den 13. juni 2020, dvs. efter datoen på de afgørelser, som jeg har modtaget.

Det er på den baggrund min opfattelse, at Gældsstyrelsens henvisning til retsgrundlaget i afgørelserne om lønindeholdelse ikke er tilstrækkelig klar og specifik.

Jeg henstiller derfor, at Gældsstyrelsen i forbindelse med arbejdet med at revidere standardbrevene for lønindeholdelse – ligesom det er tilfældet med standardbrevene for modregning – sørger for en tilpasning af henvisningerne til love og bekendtgørelser, således at begrundelserne opfylder kravene til en tilstrækkelig klar og specifik henvisning til de relevante retsregler. Jeg går også ud fra, at styrelsen i den forbindelse i overensstemmelse med de overvejelser, der foretages i forbindelse med begrundelsen for afgørelser om modregning, tager hensyn til, at henvisningerne gives i en form, som er overskuelig for borgeren.

4. Gældsstyrelsens betegnelse af fordringshaver

I de eksempler på afgørelser om lønindeholdelse, som jeg har modtaget, er det i de vedlagte gældsopgørelser om en fordringshaver angivet, at der er tale om gæld til "RIM" i form af et "RIM-Gebyr" for henholdsvis almindelig og særskilt lønindeholdelse.

I sagen [FOB 2020-27](#) om Gældsstyrelsens begrundelse for afgørelser om modregning har styrelsen oplyst, at styrelsen ikke i øvrigt anvender forkortelsen "RIM" i sin kommunikation med skyldnere, og at den derfor ikke kan antages at være kendt. Gældsstyrelsen har derfor besluttet at ændre betegnelsen til "Restanceinddrivelsesmyndigheden".

Det er min opfattelse, at forkortelsen "RIM" i overensstemmelse hermed også i afgørelser om lønindeholdelse bør ændres til betegnelsen "Restanceinddrivelsesmyndigheden". Jeg henstiller, at dette indgår i styrelsens arbejde med revidering af standardbrevene.

5. Undersøgelse af klagevejledning

Jeg har samtidig besluttet, at jeg vil iværksætte en undersøgelse af den klagevejledning, som Gældsstyrelsen giver i afgørelserne om lønindeholdelse. Jeg har i dag sendt Gældsstyrelsen et særskilt brev herom (mit sagsnummer 20/04829).